

For at der skal kunne ydes Støtte til et Arbejde maa dette først godkendes som understøttelsesværdigt. Oprindeligt skulde denne Godkendelse gives af et Rigscentralkontor, men dette er nu ændret derhen, at det i Almindelighed er Landsøvrigheden, der tildeler den, efter at den i den Kommune, hvori Arbejdet skal udføres, og som skal deltage i Udgifterne, er hørt. I Preussen er det Regeringspræsidenterne, der har Beføjelsen paa Statens Vegne. I visse Tilfælde skal dog Godkendelsen gives af Reichsamt für Arbeitsvermittlung, nemlig: 1) hvis Laanene eller Tilskudene overstiger det Dobbelte af, hvad der spares ved, at der ikke længere skal ydes Understøttelse til de beskæftigede Arbejdere, eller ved Nødarbejder Halvdelen af de samlede Omkostninger ved Arbejdet. 2) Hvis Arbejdet skal strække sig over et længere Tidsrum end 12 Maanedre. 3) Hvis Rigets Andel i Udgifterne vil overstige $\frac{1}{2}$ Mill. M. 4) Hvis det gælder Understøttelse til et Privatforetagende. 5) Eller hvis Arbejdets Gennemførelse vil gribe ind paa flere Landes Omraader.

Hvis Laanene $2\frac{1}{2}$ Gange overstiger Gennemsnitsunderstøttelsen til Arbejdsløse, eller hvis Tilskudene eller Laanene vil medføre en Udgift fra Rigets Side paa over 5 Mill M., skal Rigsarbejdsministeren og Finansministeren give deres Tilslutning dertil.

Grundlaget for Størelsen af den Understøttelse, der ydes fra det Offentliges Side, er den Besparelse, der opnaas i Arbejdsløshedsunderstøttelsen ved at Arbejdet sættes i Gang. I Almindelighed skal Tilskudene ikke overstige det Dobbelte af Bsparelsen. I særlige Undtagelsestilfælde kan dog Understøttelsen naa op til $2\frac{1}{2}$ Gange Bsparelsen. Tilskudene skal ligeledes almindeligvis ikke ydes for et længere Tidsrum end et halvt Aar. Laanene skal amortiseres i en længere Aarrække og forrentes med en lav Rente.

Hvad Arten af de Arbejder angaar, som man i særlig Grad vil være tilbøjelig til at fremme ved Understøttelse, anføres først og fremmest saadanne Arbejder, som ikke er afhængig af fremmede Raastoffer og af Kul, og som kan fremme Produktionen af tyske Raastoffer og af Kul. Ligeledes vil man være i særlig Grad tilbøjelig til at yde Støtte til saadanne Foretagender, som kan bidrage til at overføre Arbejdere fra Storbyerne til Landet eller til Smaabyerne.

De Arbejder, der hidtil er igangsatte, bestaar da ogsaa hovedsaglig i Kultiveringsarbejder, Vejarbejder, Kanal- og Digearbejder, Afvandingsarbejder og Bygearbejder. Særlig hvad disse sidste angaar, kan anføres, at der ikke med Understøttelse af denne Art er udført Bygearbejder i de indre Dele af de større Byer, men derimod en Del Arbejder i Byernes Periferi, saaledes at der til de opførte Huse knyttes et vist Jordtilligende, ikke gerne under 1 Morgen Land, helst mere, med det Formaal for Øje, at Husbeboerne derved selv kan forsyne sig med Landbrugsprodukter og eventuelt blive producerende ogsaa for andre. Hensigten er ad denne Vej lidt efter lidt at overføre Byarbejdere til Landbrug.

Ogsaa for kvindelige Arbejdsløse er der iværksat Arbejder, særlig Sy- og Skrædderarbejder“.

Offentlige Institutioner skal som Regel ikke lade Arbejdet udføre for egen Regning, men overdrage dette til Private og samtidig drage Omsorg for, at disse ikke tager en urimelig Fortjeneste. Hvor det Offentlige selv er Arbejdsgiver, skal anvendes Akkord eller Præmieløn; hvor dette ikke er muligt, maa Tilskudet betinges af, at der kræves et bestemt Arbejde pr. Dag.

Ansættelse og Løn ved Nødarbejder.

„Ansættelsen af Arbejdsløse ved de offentlige Nødarbejder sker gennem Arbejdsanvisningskontorerne. Nogen Forpligtelse til at antage det tilbudte Arbejde findes ikke, men hvis de arbejdsløse vægrer sig ved at modtage Arbejdet, medfører dette, saafremt deres fysiske Konstitution gør dem skikkede til Arbejdet, at de mister Arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Efter Beslutning af Rigsdagen skal der ved Iværksættelse af Nødarbejder tages særlig Hensyn til de Arbejdsløse, som har været uden Beskæftigelse i længere Tid, og Tilskudet til saadanne Arbejder vil være større, naar der anvendes Arbejdere, som har været i lang Tid arbejdsløse, idet man maa regne med, at saadanne Arbejdere erfaringsmæssig er mindre arbejdsdygtige og undertiden ogsaa mindre arbejdsvillige end andre Arbejdsløse. Som Nødarbejder af denne Art anses Arbejder, hvor mindst 15 pCt. af de Beskæftigede er Arbejdere, som har været arbejdsløse i over 26 Uger.

Lønnen for de Arbejdere, der paa denne Maade beskæftiges, skal i Henhold til Ministeriets Bestemmelser fastsættes saaledes, at den ikke svækker de Arbejdsløses